

Het Stanford-Experiment 'Das Experiment'

Praktische Opdracht

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave	2
Opdracht 1: De film	3
Het Stanford-Experiment	3
De duur van het experiment	4
Het Milgram Experiment	4
Verklarende vraag na aanleiding van de film	5
Historische gebeurtenis	5
Vragen over de film	5
Opdracht 2: De Recensie	6
Opdracht 3: De Filmposter	7
Verwijzingen	8

Opdracht 1: De film

Het Stanford-Experiment

Het experiment werd in 1971 uitgevoerd in de Universiteit van Stanford door Philip Zimbardo. Het experiment was bedoeld als een sociaal-psychologisch experiment. Zimbardo wilde aantonen dat dit een bewijs was van situationisme (de externe situatie bepaalt het persoons gedrag).

Het experiment gaat over een groep van 24 mensen uit middenklasse die in gelijke groepen werden gesplitst. Eén groep van 12 mensen kregen de rol van de bewakers, en de andere groep waren 12 mensen kregen de rol van de gevangene. Er werd tegen de bewakers gezegd: 'Zorg voor orde maar gebruik geen geweld.' De gevangene kregen gevangenis-kleding aan en moesten een groot deel van de tijd doorbrengen in hun cel.

We kunnen verveling creëren. We kunnen ze een gevoel van frustratie geven. We kunnen ze bang maken... Zij zullen niets kunnen doen en niets kunnen zeggen wat wij niet toestaan. We gaan hun individualiteit op diverse manieren afnemen, en op geen enkel moment zal iemand hen bij hun naam noemen; ze zullen nummers krijgen en met hun nummers worden aangesproken. Over het algemeen zou dit een gevoel van machteloosheid moeten opleveren. Wij hebben de totale controle over de situatie. Zij geen enkele.¹⁾

— Professor Philip G. Zimbardo, 2007

Er mochten straffen toegediend worden als een gevangene niet wilde luisteren. De bewakers hadden zelf een aantal straffen bedacht: opdrukken met een hand, bespotten worden met een brandblusser en de gevangene moest zich uitkleden voor de groep. De bewakers merkten na 3 dagen dat het gedrag van de gevangene steeds brutaler werd. Dus ze hadden een ultieme straf bedacht: een paar uur in een zwarte, donkere doos zitten van één bij één meter. Door deze zwarte doos al een tijd op een plek neer te zetten waar alle gevangene hem kon zien, hoopte ze dat de gevangenen bang werden en hun gedrag gingen verbeteren.

Als de professoren vonden dat het experiment te erg uit de hand liep, konden ze het stop zetten en moest iedereen stoppen waar hij op dat moment mee bezig was.

De duur van het experiment

Er stonden twee volle weken gepland voor het experiment. Door het gedrag van de gevangenen en de bewakers duurde het experiment uiteindelijk maar zes dagen. Het hoofd van het experiment, Professor Philip G. Zimbardo, had het experiment stopgezet nadat de andere professor ontvoerd, mishandeld en in een cel gezet door de bewakers.

How we went about testing these questions and what we found may astound you. Our planned two-week investigation into the psychology of prison life had to be ended after only six days because of what the situation was doing to the college students who participated. In only a few days, our guards became sadistic and our prisoners became depressed and showed signs of extreme stress. Please read the story of what happened and what it tells us about the nature of human nature.²⁾

- Professor Philip G. Zimbardo (2007)

Het Milgram Experiment

Het Milgram experiment is een vergelijkbaar experiment met het Stanford-experiment. De bedenker van dit experiment, Stanley Milgram die een psycholoog aan de Yale-universiteit was, wilde de gehoorzaamheid van de mens verbeteren. Dit gebeurde in 1963. Dit probeerde hij door een experiment op te zetten waarbij de deelnemers, die via een advertentie in de krant konden reageren, een aantal vragen moesten beantwoorden. Als ze het antwoord fout hadden, kregen ze een kleine schok van 45 volt. Als de deelnemer meerdere antwoorden fout had, werd de schok telkens verhoogd met 15 volt. Hierdoor merkte de deelnemer dat hij/zij een vraag fout had en wist hierdoor wat de straf betekende die hij laten zou moeten uitdelen.

Bij een schok van 135 volt kon je het geschreeuw van de deelnemer horen op de opnames. Toen hij/zij nog meer vragen fout had, kwam de deelnemer uit bij 300 volt. De deelnemer gaf geen antwoord op de vragen meer, omdat hij last kreeg van zijn hart.

In de eerste groep gaf 65% van de deelnemers de maximum schok van 450 volt. Een aantal deelnemers stopten met het beantwoorden van de vragen bij een schok van 135 volt en vroegen naar het uiteindelijke doel van het experiment. De meeste gingen verder toen zij te horen kregen dat zij niet verantwoordelijk gesteld zouden worden voor de gevolgen van het experiment en de schokken. Hierna gingen de meeste deelnemers door tot een schok van 450 volt.

Verklarende vraag na aanleiding van de film

Waarom waren er in de 20^e eeuw zoveel experimenten met mensen?

Historische gebeurtenis

Ik denk dat het Stanford-experiment een goede toepassing zou hebben gehad in de Tweede Wereldoorlog. Omdat ze zo misschien wel konden zien hoe mensen zouden reageren als er zoiets zou gebeuren.

Vragen over de film

De hoofdrolspeler had nummer 77 op zijn rug. De deelnemers mochten alleen worden aangesproken met een nummer zodat ze niet aan elkaar gehecht zouden raken. Hierdoor zou het ook meer lijken op een echte gevangenis in plaats van een experiment.

De scène op het laatst dat er een ruzie uitbrak en dat de bewakers bijna alle gevangene mishandelde is mij het meest bijgebleven. Dit komt doordat dit een van de meest heftigste scènes was in de film.

Bewaker Berus werd het kwaadaardigst in de film omdat hij werd getreiterd werd door zijn mede-bewakers om meer en ergere straffen te geven, dit vond hij niet leuk. Hierdoor wilde hij laten zien dat hij ook een goede bewaker kon zijn en begon de gevangene op steeds manieren te straffen, wat eigenlijk niet mocht, omdat hij dacht dat hij er dan meer bij zou horen.

Opdracht 2: De Recensie

Das Experiment

Oliver Hirschiegel

Moritz Bleibreu, Christian Berkel, Oliver Stokowski

Dramafilm/Thriller

‘Das Experiment’ gaat over een experiment dat is uitgevoerd in 6 dagen. 12 gevangene en 12 bewakers die zo goed mogelijk in hun rol moeten blijven. De gevangene zitten bijna de hele dag in hun cel en moeten zich gedragen en naar de bewakers luisteren. Als ze dit niet doen, krijgen ze een straf. Bijvoorbeeld opdrukken met één hand, of zich uitkleden voor de gehele groep gevangene. Als je veel dingen verkeerd bleef doen, werd de straf weer erger. Totdat je werd opgesloten in een zwarte box.

De gevangene kregen elke dag 3 keer te eten, hiervoor moesten ze naar een andere kamer. Ze mochten niks, maar dan ook niks, meenemen naar hun cel. Maar als de bewakers iets vonden, kreeg je weer straf.

Ik vond de film best wel interessant, omdat super goed was na gemaakt van het echte experiment. Je kon na een tijdje goed zien wie goed was en wie slecht was door de dingen die hij deed. Ik vond de film eerst een beetje saai en langdradig, maar uiteindelijk kwam er meer actie in en begon ik de film steeds leuker te vinden.

De personages uit de film waren erg serieus en bleven goed in hun rol. Het leek of de bewakers het op een gegeven moment zat waren dat de gevangene hun uitdaagde en sloegen toen toe door meer en ergere straffen te geven.

Opdracht 3: De Filmposter

Verwijzingen

- 1) Stanford-gevangenisexperiment, Het gevangenisexperiment (2018)-
<https://nl.wikipedia.org/wiki/Stanford-gevangenisexperiment>
- 2) Stanford Prison Experiment, (2017) - <https://www.prisonexp.org/faq>